

[H. P. Johansen.]

det er fyldt 6 Aar ved Skoleaarets Begyndelse, hvis Hjemmet ønsker det, medmindre Kommunalbestyrelsen har vedtaget en anden Regel. Det er naturligvis en Indskrænkning i Forældrenes Ret, der sker her, og Begrundelsen er, efter hvad vi har hørt fra den højtærede Minister, saavel Mangel paa Lokaler som Mangel paa Lærerkæfter. Det er vist næppe med Glæde, at ret mange stemmer for denne Bestemmelse, men Forholdene er jo saaledes, at visse Indskrænkninger maa siges at være uundgaelige.

Saa har man drøftet, hvorvidt Børnene er skolemodne i 6 Aars Alderen. Det synes jeg er ønskeligt, for det afhænger ganske af, hvordan Arbejdet i Skolen lægges til Rette.

Jeg kan som sagt indse Nødvendigheden af at gennemføre disse Bestemmelser, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale ogsaa dette Lovforslag.

Stegger Nielsen: Det er rigtigt, som det er blevet hævdet her fra Talerstolen, at der om dette Lovforslag har været delte Meninger i Fagblade og Lærerkredse og i Diskussioner ude i Befolkningen, men man maa ikke glemme, at vi i høj Grad befinder os i en Nødssituation, idet Lærermangelen er blevet overordentlig stor. Af dem, der har med dette at gøre, som bl. a. jeg selv, kan det bekræftes, at der for Tiden næsten ikke kan skaffes Vikarer til vore Embeder, og man maa inden længe imødesee det Tidspunkt, hvor Embeder, der skal fastbesættes, ikke kan besættes med eksaminerede Folk. Der er meget faa Ansøgere til Embederne ude omkring allerede nu, og ud fra den Kendsgerning er det ikke underligt, at Undervisningsministeriet ser sig om efter Udveje til at raade Bod herpaa; og skal Hjælpen være hurtigt virkende, er det umiddelbart indlysende, at saa skal den Læreruddannelse, der skal skabes for at afhjælpe Mangelen, være kortere end den almindelige 4-aarige Uddannelse plus Præparandaaret.

Man har da i Lovforslaget, som foreligger til Behandling her, hæftet sig ved Studentereksamen som Grundlag for en hurtigere Læreruddannelse. Studenterne har i Øjeblikket visse Muligheder for at gaa ind paa Seminarierne paa en saadan Maade, at Uddannelses-tiden begrænses. De kan, forudsat at deres Eksamen er stor nok, gaa direkte ind i 1ste Klasse uden Optagelsesprøve, og de kan ogsaa under visse Forudsætninger gaa direkte ind i 2den Klasse, og Regelen har vistnok været den, at en hel Del har

gjort Brug af den første Mulighed, men ikke saa særlig mange af den anden. Endelig kan Studenterne overføre Karakterer i bestemte Fag til Lærereksamen fra Studentereksamen, forudsat at de har saa meget, som der forlanges.

Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at i vore Nabolande, Sverige og Norge, har der i adskillige Aar været en 2-aarig Læreruddannelse for Studenter, og for Sveriges Vedkommende er man endda gaaet ned til en Uddannelse paa 1½ Aar plus et Par Sommerferiekursus à 6 Uger, og Resultatet skønnes at have været tilfredsstillende. Der er da for mig heller ingen Tvivl om, at Studenter i det første Par Aar af deres Seminarieuddannelse, naar de gaar ind paa normal Tid, altsaa den 4-aarige Uddannelse, spilder adskillig Tid paa unødvendig Repetition og Genopfriskning af Stof, som er velkendt i Forvejen, og at man derfor maatte kunne lade dem overføre flere Fag uden særligt Hensyn til de ved Studentereksamen opnaaede Karakterer, hvorved Antallet af resterende Fag vilde begrænses betydeligt og Uddannelsen dermed ogsaa, da den kun skulde samle sig om disse plus praktisk Færdighed, Metodik og Pædagogik.

Det staar mig ganske klart, at man kan bygge en Læreruddannelse paa dette Grundlag paa betydelig kortere Tid, og det er ogsaa Grundlaget for Lovforslaget, i hvilket imidlertid de 2 Aar i det oprindelige Lovforslag er ændret til 2½ Aar. Det er en midlertidig Ordning, som jeg sagde før, skabt af en Nødstilstand, og det maa man erindre. Der findes endvidere i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision senest i Rigsdagssamlingen 1951—52. Der er endvidere i Folketinget indført en Ændring, der imødekommer et Ønske fra Danmarks Realskoleforening om, at Studenterlærerne kan faa paategnet deres Eksamensbevis, at de er i Stand til at paatage sig Undervisning i Engelsk eller Tysk i Eksamensmellemskolen eller Realklassen. Jeg forstaar nu paa den højtærede Ministers Forelæggelsestale, at det er Mening, at til en yderligere Uddannelse i disse Sprog skal Eleverne bruge den Tid, der ellers anvendes til Specialundervisningen paa Seminariet. Jeg finder dette meget praktisk og fornuftigt og mener ogsaa, at det er udmærket, vi her imødekommer det Ønske, der er fremsat fra Danmarks Realskoleforening, fordi der tiltrænges Lærere, der mestrer disse Fag i Eksamensskolen.

Der er altsaa for mig ingen Tvivl om, at denne Nødforanstaltning kan blive brugelig, men der er dog adskillige Ting, der i saa